

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

29-42

Megjelenik minden szombaton.

Kiadó: ifj. Wagner Antal könyvkereskedő.	Felelős szerkesztő: Dr. Valentin Emil	Főszerkesztő: Dr. Rajk Aladár orsz. képvis.	Főmunkatárs: Dr. Nyiraty János	Előfizetési árak: Egész évre 6 kor. Fél évre 3 kor. Negyed évre 1.50. Egyes szám ára 12 fillér.
---	---	--	--	--

Nemzet és király.

Ki adta a magyar királynak a tanácsot, hogy a magyar parlament többségének képviselőit, tehát a parlamentet, a népképviselőket, a magyar nemzetet megsértse, nem tudjuk. Bárki adta ezen tanácsot, gyalázatos, nyomorult fráter volt. Ellensége Magyarországnak, ellensége a királynak, de ellensége Ausztriának is.

A történelem lapjai igazolják, hogy a magyar királyához mindig hű volt. Törvényeink kimondják, hogy a király személye szent és sérthetetlen. A király a szent magyar korona tagja. Bármikor veszélyben forgott a Habsburg dinasztia, mindannyiszor hű magyarjaihoz fordult, kik életükkel és vérükkel védelmezték meg a dinastiát?

Arcunkat a harag pírja pirosra festi, keblünkben a keserűség indulatokat fakaszt. Micsoda rettenetes dolog a huszadik században a nemzet képviselőivel így bánni, mintha cselédek volnának. De nem a nemzet képviselői, nem az egyes emberek lettek megsértve. Az ő ügyük a mienk, az ő lealázásukat mi érezzük, az nekünk szól.

Most már nem a magyar nyelvnek a hadseregben való érvényesüléséről van

szó, most már sajnos a nemzet nemcsak ő felsége rossz tanácsadóival, hanem koronás királyával áll szemben. Arról van szó most már, hogy megakadályozhatja-e a király vétó szava a nemzet akaratát, vagy sem.

Minden monarchikus állam békés fejlődésének feltétele az egyetértés, a megértés a király és nemzet között. Bármily erős parlamenti küzdelmek is folytatódhatnak le a pártok között, bármily ellentét is merül fel az ország lakossága között, a királynak pártok felett kell állnia. A király személye be nem vonható a tusákba, a küzdelmekbe.

Sajnos, nálunk és Ausztriában rövidlátó, gonosz, gyalázatos emberek nemcsak belevonták a király személyét a küzdelembe, hanem szembeállították az osztrák császárt a magyar királlyal, szembeállították a magyar koronás királyt a magyar nemzettel.

Mennyire elkésérthették, mennyire elidegeníthették a király szívet tőlünk, hogy ő felsége nagy szomorúságot, nagy bajokat jósol a magyar nemzet részére.

A Habsburgok uralma alatt bizony sokat szenvedett szegény hazánk, hisz századok óta tart küzdelme, nyomorúsága.

Már-már azt hittük, hogy a király

teljesen megértette nemzetét, a „legalkotmányosabb“ jelzővel tüntette ki nemcsak Európa, de az egész világ, ősz uralkodónkat. Az egész világon, Magyarországon volt a legbiztosabb helyen őrizet nélkül a felség. Imádat, rajongással vette körül a magyar nemzet Első Ferencz Józsefet. S ime, rövid másfél évi időn belül két ízben történt meg, hogy a magyar király nyíltan megtagadja a magyar nemzet kívánalmának, óhajának, akaratának teljesítését. Először a Chlopi hadparancsban, most pedig a parlamenti többség vezéréivel szemben.

Másfél év óta a hazánk ellenségei keserűséget keserűségekre halmoztak úgy a király, mint a nemzet szívében. Mesterségesen iparkodtak ellentétet idézni elő az ország és a koronás király között. S a mit a feledés fátyola borított, a mit 38 év munkája felhalmozott, azt rövid idő alatt tönkre tették.

A nemzetek sorsa igazolja, hogy mindazon esetekben, a midőn a nemzet uralkodójával jött ellentétbe és nem engedett az uralkodó, a nemzetek akaratukat, ha másképp nem, de erőszakkal érvényesítették és pusztulás, rombolás járt nyomába a nemzet s király közti egyenlenségnek.

TÁRCA.

Levél szüleimhez.

I.

Haza, haza vágyom a ti körötökbe,
Édes, jó szüleim,
Oly nehezen folynak itten idegenben
Napjaim, heteim.

II.

Nem vagytok mellettem, rögös életúton
Egyedül kell járnom;
Lábam sajog, fárad, a mellem is tikkad,
Ó, az élet járom.

III.

Idegen itt minden, nincsen ismerősöm,
Nincsen is rokonom,
Szeretetre vágyom s hiába keresem,
Hiába kutatom.

IV.

Oly nehéz az élet, s szárnyam olyan
[gyöngye,]

Nem bírja sokáig;
Az a kicsi tűz is, mely keblem heviti,
Pislogóvá válik.

V.

Elfog a csüggedés, ámde nemsokára
Ujult erőt érzek.
Emelgetem szárnyam s nekimegyek újra
A kínos életnek.

VI.

Van még bizodalman: nem lesz mindig
[ilyen]
Keserves a sorom,
— Bár a szegény embert még az ág is huzza, —
Jobbra fordul, tudom.

VII.

Ki a lég dalolását, mezők liliumát
Táplálja, neveli,
Engem is meg fog majd, bizom rendületlen,
Meg fog segíteni.

Fehérváry Dezső.

Irodalmi furcsaságok.

Az író és költő embereket rendszeren hold-sugárszopogató fantasztáknak szeretik gúnyolni, pedig ők csinálják az életet igazán.

Ne a regényolvasó bakfischekről és rimszótárakból verselő deákocskákról vegyük a példát, hisz ezek még kevés befolyással dicsekedhetnek az élet alakítására, bármennyire élnek is a költők és írók világában. Hanem a nemzetek átalakulási korszakaiban találjuk

meg bizonyosságát annak, hogy e korszakok előkészítői és a bennök kialakult új élet irányítói többnyire írók, költők, rapszodikus szónokok, hogy igazi nevökön nevezem őket, költőszónokok voltak.

A renaissance művelt nemzetek szellemi és fizikai életét századokra befolyásoló hatását nem-e írók, költők támasztották? A francia forradalom nem-e betűkben fegyverezte föl legelőször a szellemek elégedetlenségét és teremtette meg a mai francia nemzeti életet vívmányaival és erkölcsi nyomorúságaival egyetemben? Voltaire, Rousseau, Diderot, stb. író és költő társaik a megmondható!

Az egy »Talpra Magyar!« szerepét vegyük csak a magyar szabadságharc hullámgyűrűiben és kénytelen-kelletlen be kell ismernünk, hogy Napoleon óta nem a, nem tudom, hányadik, de a legelső nagyhatalommá nőtte ki magát az írott szóval uralkodó szellemi tehetség.

Mindezt csak azért bocsátom előre és surrantam át a bizonyítékok halmazán oly általánosságban és röviden, hogy az írók befolyásának egy-két különcz hatását és jelenségét bemutatva azt is egyszersmind konstatálva lássuk, hogy e befolyás úgy egyeseknél, mint sokszor nagy egészében nagyon is kifogás alá vonható.

Óvjon bennünket meg a magyarok Istene a végletektől, mi remélünk, bizunk abban, hogy nem fog kenyértörésre kerülni a dolog király s nemzet között. Bármi képp is történjék a dolog, őrizkedjünk az erőszaktól, mi nem vagyunk forradalmárok, mi az ország békés fejlődését akarjuk. Épp azért bizzunk törvényeinkben, bizzunk igazságunkban. Tartsuk be a törvényes korlátokat, ne hagyjuk magunkat szenvedélyeink, indulataink által elragadtatni. Törvényeink, alkotmányunk felhatalmazott bennünket arra, hogy az országgyűlés által meg nem szavazott adót nem kell fizetnünk, ujoncot nem kell állítanunk. Ezen törvényes ellentétünk elegendő ahhoz, hogy Őfelsége belássa, hogy tanácsadói rosszak voltak, hogy így boldogulni nem lehet; elérjük azt, hogy keresni fogja az összhangot népével, hogy engedni fog kivánságainknak s nagyobb rázkóztatás nélkül helyre fog állni az egyetértés király és nemzet között.

—n

Piacunkról.

Annyiszor olvastam már panaszt a bajai piac betegségéről és a bajai kofák „visszaéléséről”, hogy szükségesnek tartom egy kissé mélyebb betekintést nyújtani az egész dologba, nem a piac vagy a kofák védelmére, hanem a tárgy közgazdasági fontosságának okából.

Amit a kofák hibájául rovnak föl, az azért látszik oly érzékeny dolognak, mert különösen gyomrunkat érinti; pedig éppen gyomráért áldozhat a legtöbb család a legkevesebbet. Hiszen a ruházat, lakás, butorzat, társadalmi összeköttetések stb. stb. oly sok pénzünkbe kerül, hogy a gyomorra alig marad valami,

meg azután — nem valami reális alapon, de valóságban — nagyon sok ember úgy gondolkozik, hogy: senki se lát a gyomromba!

Amint a kofát szidjuk, oly, vagy még több joggal is szidhatunk mást is. A kofa is a legnagyobb haszonra törekszik, mint más is. A hus Baján 100—140 fillér, a közeli falvakban 70—80 fillér. A pékek évek óta kartelben vannak. Mit tett ellenük a hatóság? Személyes tapasztalásból tudom, hogy egy posztóból meterenkint 8-80 K.-t kért egy bajai kereskedő, s ugyanazt a posztót 5-60 K.-ért hozatta meg az illető a zsolnai posztógyárból. — Egy kocsis megvásárlásáért 200 K. körül kért 2 bajai iparos, midőn ugyanazt a vasalást közeli falun 116 K.-ért végeztették el, stb.

De ez még nem visszaélés. Mindenki úgy adhatja el árúját vagy munkáját, ahogyan akarja és tudja.

Más az, ha bizonyos foglalkozási nemhez tartozó egyének oly célból szövetkeznek, hogy nélkülözhetlen dolgokat aránytalanul nagy haszonnal adhassanak el.

Ily esetben a közönség kizsákmányolására törekvő szövetkezés célja bűnösnek nevezhető s csak pár hét előtt történt, hogy az Egyesült-Államokban megejtett vizsgálat folytán az ottani húströsztöket vád alá helyezték „a nyílt kereskedelemnek összeesküvés útján való megakasztása, megbénítása és monopolizálása miatt”

Pedig hát ily visszaélés ellen még egyszerűbb eszköz is áll a hatóságok rendelkezésére. P. sütőkemencéknek vagy húsvágó helyeknek hatósági felügyelet alatt álló létesítése. Az ily dolog a hatóságnak nem kerül pénzébe, mert csak aránylag csekély és visszatérülő előleget kellene adnia, a szegény nép pedig a

lehető olcsón kapna egészséges, jó kenyert, zsemlyét stb.

De hát csak térjünk vissza piacunkra. Nagy baj, hogy a mi piacunk úgy szétterül, hogy sem eladó, sem vevő nem tekintheti át hamarosan: mi van a piacon.

A mint az egynemű ipari termékeket egy helyen árulják, úgy kellene, hogy az egynemű kerti vagy mezőgazdasági termények is egy helyen hordassanak össze.

Az a körülmény, hogy bizonyos óráig a kofáknak „nem szabad” (!) vásárolniok, nem sokat használ, mert ha érvényesítenék, akkor a kofák a vámházakhoz mennének és ott szednék el orrunk elől a jobb és olcsóbb dolgokat éppen úgy, amint most is eljárnak falura és összevásárolnak mindent, ami eladó, hogy azután tömegben elszállítsák — legtöbbször külföldre.

Hát ebben a dologban szintén jogosan járnak el, mert hiszen, hogy a gabonakereskedő hasonlóan cselekszik, azt nem jut eszünkbe rossz néven venni, mert a gabonára alig van szükségünk, lisztért pedig ép oly lelkiismeret-furdalás nélkül megyünk a kereskedőhöz, mint a molnárhoz. Csakhogy egyik is, másik is, de különösen a kofa lényegesen megrövidíti a várost; mert ez ezer és ezer pár baromfit hoz be p. „helypénz” fizetés nélkül, amaz pedig sokszor még csak nem is irányítja a megvett terményeket Baja felé, de így is, úgy is megfosztja a várost a megfelelő vámjövetelemtől, s mindketőt lényegesen apasztja a helyi idegen forgalmat, ami talán még nagyobb veszteség.

A legtöbb ember azonban védekezhetik és védekezik is a piac drágasága ellen.

A munkások bérharca tulajdonképen

Eredeti a dologban, hogy bizony sokszor egyik másik kiváló írónak esze-ágában sincs, hogy eme vagy ama művével irányítson, vagy legalább nem ott és azáltal gyakoroljon hatást, a min az olvasóközönség kisebb nagyobb része fönnakad, és divattá képes tenni egy költői lehetetlenségnek látszó bizarr gondolatot.

D'Urfe, francia író, megírta például l'Astrée regényét és 1624-ben Piemontból 29 hercegtől és hercegnőtől és más 19 nagy urtól rajongó levelet kap, melyben azt irták neki, hogy regényét az életben végig akarják játszani s folytatását kérték. Mire nem viheti az embert a munkakerülés! Hány nemes eszmékért, nemesebb lendülettel irt és harczó mű maradt e nagy úrt képző személyiségek körében viszhang nélkül s egy könnyed szépirodalmi ábrándozásával elérte köztük egy író azt, amire nem is célzott, nem is gondolt.

Igaz, ez is bizonyossága annak, amit Balzac »Le curé de village« című művében mond:

»Le poète n'est il pas l'homme, qui realise ses esperances avant le temps?« — A költő az, ki megvalósítja idő előtt reményeit. Így hát némiképp a meglepetésszerű, a bizarrság mesterségéhez tartozik, éppen azért nem érheti érte őt soha olyan vád, mint azokat, kik az író remekelésében nem tudják, vagy nem akarják a lényegét, a javát fölhasználni és megvalósítani, hanem a mellékesen, a lehetetlenen veszítik képzeletüket s azon fecsérlik el önművelődésük egész erőfeszítését.

Éppen Balzac regényeiről is azt tudjuk, hogy Velencében előkelőségek a végletekig meg-

valósították azokat és »így történt azután az, — mondja rólok egy híres francia kritikus, — hogy ami mindenképen túlzottnak látszott, az a valószínűség kereteiben jelent meg. És így volt ez Magyarországon is annak idején — az előkelőknel, persze! — Lengyelországban, Oroszországban, hogy Balzac regényei uralkodtak a divatban: »les romans de m. Balzac faisaint loi!« — Ismerte Európa minden valamirevaló zsbárus boltját, s a mi furcsaságot onnan képeiben és leírásaiban rekonstruált, az stilszerűvé vált s rajongó bámulói s utánuk ezek majmolói à la Balzac butorozták be termeiket.

Hogy mennyi bámulója és lelkes hive volt azonban abban, amikor hiven bevallja: »A városok nagyrésze egy-egy monostornak leányai!« és »Az állam sok dologban az atyai hatalmat bitorolván szív és lélek és atyai érzelmek nélkül gyakorolja azt; és kísérletezik in anima vili« . . . arról hallgat a krónika, pedig ezt az ő Franciaországa ép úgy megszívlelhette volna a multban és jelenben is a külfölddel együtt, mint egyéb excentricitásait. Vagy mennyi szociális nyomoruságnak a kulcsát nyomta oda hóbortjait utánzó olvasóinak, az államok előkelőinek a kezében, mikor így ír: a munkára és boldogulásra nem a dolgos kezekben és tette kész akaratban szenvedünk hiányt, hanem hiányzik »la conscience et le talent administratif.« — Jobbat, okosabbat aligha tehetettek volna már a maguk javára, ha Balzac és más írók ezen eszméiért s nem furcsaságaikért vagy a rosznak ecseteléséért lelkesednek. Mert bizony kevés

az ujjabkori író között az, kire, ha már rá kell mondanunk, amit Fénelon Tacitusra mond: »Tacitus a gonoszságban áskál« egyszerűsmind hozzátehetjük, amit Weber Fr. V. ír róla: »A gonoszság képe mellett téged az erényhez esket.«

Más szóval nemcsak írók és költők érdemlik meg a fantasztika címet, hanem még inkább és sokkal többször olvasóik egy neme. Sőt ők annyira nem fantaszták, hogy még a fantáziából, a képzelet bizarrságából is való életet csinálnak sokszor, de csakis nagyobb fantaszták révén, mint amilyenek ők maguk. — Mintha azelőtt öreg kastélyaik magányát nem is ismerték volna például a parókás márkik és márkinők, csak mikor Saint-Amand (†1661) megírta Solitude-jét, egyszerre »az embereknél a magány keresését hozta divatba.« Pedig gyengébb vers az akárhány más efajtánál, mégis ábrándozva szavalták belőle az öngyilkosjelöltek:

»Quand la cruauté de leur sort Les force a rechercher la mort . . .«, hogy akkor fölkeresik a Solitude-ben leirt sziklacsucokat.

Igaza van Boileau-nak, midőn azt mondja erről a Saint-Amandról, akár »Solitude«-jéről is, hogy elront mindent »par les basses circonstances,« — kicsinyes, alpári apórolékosságával, de a romlott jóízlést éppen ez elégítette ki azon csillogó, cifra szemfényvesztő korban, melyet még most is szent pietással bámulunk és sokban még öntudatlanul mindig majmolunk, az irodalmi excentricitásokat, furcsaságokat sem véve ki.

Iharos.

esett meg, hogy egy taktussal később fogott bele a Szabados Gizivel való duettbe, mint kellett volna. Körmendi ügyes, ambiciózus színész s így a közönség szívesen elnézte ezt a kis botlást. A kisebb szerepekben kiváló volt a mindig ügyes Kovács Andor, a mi jó Tóth Antal bátyánk és Ujváry Miklós. A bankárt játszó Szamosi Lajos játékára vonatkozólag csak az a megjegyzésünk, hogy a szerepet nem feltétlenül szükséges zsidó-jargonban adni elő. Vagyha ez a túlvilági üdvösség elnyerésére feltétlenül szükséges: tessék legalább a megfelelő maszkot is alkalmazni.

„Másik”, Huszárszerelem.

Szeptember 27-én.

Szerdán Tompa Kálmán »Másik« című egy felvonásos darabja adatott elő. A darab elcsépelet meséje, hogy a nagyurak az elcsábított leányokat cserben hagyják. Tompa ambiciózus intelligens színész, de talán ép azért, mert annyira tulhalmozza magát munkáival, egyik művével sem tud tökéleteset alkotni. Az előadás is döcögős, erőltetett volt. Kiemelendő azonban, hogy a szerző abbéli célját, hogy a hallgatóságra mély benyomást gyakoroljon, elérte.

Ezt Murai »Huszárszerelem« című vígjátéka követte, melynek előadása az eddigiek közül egyike volt a legsikerültebbeknek. Körmendi, Szabados és Ujváry a közepesnél jobb alakítást nyújtottak, Somló és Tompa is igen sok igyekezetet tanúsítottak. Az összes szereplőknek sikerült egész előadáson át a publikumot derült hangulatban tartani.

„Erősek és gyöngék.”

Szeptember 28-án.

Csütörtökön »Erősek és gyöngék« című Szemere György színművét hozták színre Vécsei Ilona jutalomjátékául. Vécsei egyike a legjobb vidéki színésznőknek, ki szerepkörében, különösen, ha benne van a hangulatban, mint a mai előadáson is. Különösen az érzelmek és indulatok festésében igen ügyes. Arra kell törekednie, hogy a mikor játszik, mindig ruganyos legyen, mert ha bágyadt nem is tudhat szerepkörének megfelelni.

HIREK.

Október 6. Az aradi tizenhárom halálának évfordulóját, — a bécsi brutalitás miatt is — ez idén a szokottnál nagyobb lelkesedéssel fogja megünnepelni a hálás magyar nemzet. A haza és nemzet martírjainak ünneplésére egyesüljenek a honfiak mindenütt, egy szívvel egy lélekkel. Mutassa meg minden község, város s velük az egész ország, hogy az aradi gyilkosság gázságát a nemzet szívéből kitépni nem lehet soha. A nemzetet a hogy a multban Arad gyász helyén vérbe fojtani császári parancsra nem lehetett — mert az újra felébredt, úgy a jövőben sem lehet autokrata göggel, szuronyok erdejére támaszkodva egy ezer éves multtal bíró nemzetet a föld színéről letörölni, még kevésbé az »összmonarchia«-ba bekebelezni. Nincs fátyol vetve a multra! Hazugság volt minden és mindaz, ami 67 óta Bécsből felénk áradt...

A nemzeti gyásznap méltó megünnepelésében előljár Zombor város. A város közgyűlése a tanács javaslatára elhatározta, hogy ezentúl évente a város törvényhatósága október 6. gyásznapot rendez, melyet a mindenkorai polgármester elnöklése alatt egy

bizottság fog rendezni, melyben tisztviselők, bizottsági tagok és a polgárságból felkérendők, vesznek részt. Gyászmise tartandó, melyre a hatóságok meghívandók, Schweidel szobrára a város koszorút helyez és gyásznapot rendez. A nemzetiségek lakta vidéken ez kettős fontossággal bír, hogy mindenki lássa, miszerint ahhoz a hazához tartozik, melynek alkotmányáért és élvező szabadságáért a magyarság életet és vért áldozott.

Baleset. Könnyen végzetessé válható baleset érte e hó 27-én este Lemberger Rezsóné úrnőt. Az eset úgy történt, hogy amint Lembergerné kocsijával a Hajnald-utcában hajtattott, valamitől megbokrosodtak a lovak, úgy, hogy összetörték a kocsi rudját. Ez még vadabbá tette a lovakat, olyannyira, hogy a kocsi a szerb templom előtt felfordult. A kocsiból persze kibukott a kocsis is urnőjével együtt. A kocsinak semmi baja sem történt, Lembergerné azonban súlyosabb természetű zúzódást és izomrándulást szenvedett. Az első segélyt dr. Dömötör Kálmán és dr. Ladányi Mór orvosok nyújtották, kik a szükséges ideiglenes kötések után hordágyra fektették s lakására szállították a szerencsétlenül járt uri asszonyt.

Halálozás. Dr. Herman Adolf ügyvédet fájdalmas csapás érte. Meghalt a Gyuri nevű kilenc esztendőes fiacskája váratlanul e hó 27-én, kimondhatatlan bánatára a szerencsétlen szülőknek. A kis halottat csütörtökön délután temették el osztatlan részvét mellett.

Öngyilkosság. Özv. Szarvas Jenőné szegényházi tag f. hó 25. és 26-ik közötti éjszaka egy madzaggal a ruhafogasra felakasztotta magát s reggelre halva találták társnői. Öngyilkosságának oka gyógyíthatatlan betegség.

A bajai lakatossegéd és a spanyol etikett. Brandner János lakatossegéd e hó 23-án a kelleténél többet vett be az idei karcosból. Ebben még nem lett volna hiba, de odahaza olyan spektakulomot csinált, hogy gazdája Lichter Dezső kénytelen volt őt rendretasítani. No de több se kellett! Felpattant, hogy így, meg úgy, hogy neki azonnal adják ki a munkakönyvét.

— Tudja mit, János. — szölt higgadtan a gazda, — itt a munkakönyve; el mehet. Ha a részegségét kialudta ismét visszafogadom.

— Hm; visszafogad? majd mondok erre valamit. Tudja az ur, hogy milyen az a spanyol etikett? Ilyen ni! — Azzal se szölt, se beszélt többet, hanem sarkon fordult és faképnél hagyta bámuló gazdáját.

Lichter Dezső nem igen törődött volna Brandner János neveltelenségével, ha hamosan rá nem jön, hogy két ajtó-zárja hiányzik. Így azonban följelentette segédjét a csendőrségnél. A csendőrök ki is nyomozták a mindig szomjas lakatossegédet egy szentistváni kocsmában, ahol épen azon igyekezett, hogy a lopott két ajtó-zár árát eligya. Brandnert nyomban letartóztatták s bekisérték a bajai kir. járásbírószághoz.

Szüreti ünnepély. A bajai általános ipari munkás önképző egyesület kebelében levő összes szakcsoportok pénztára javára 1905. október hó 8-án, (vasárnap), a Ziech Henrik-féle vendéglő összes helyiségeiben nemzetközi világpostával, polgári házassággal és tánccal egybekötött szüreti ünnepélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj személyenként 80 fillér. Alkalmatlan idő esetén az ünnepély a teremben fog megtartatni.

Jegyző választás. Gádonon csütörtökön volt a községi jegyzői választás. A képviselőtestület Szalay Zsigmond volt helyettes jegyzőt választotta meg.

Jótekonyság. A bajai r. k. legényegylet f. hó 24-én megtartott szüreti mulatsága alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Özv. Leutschuk Jakabné 5 kor., Nádas Sándor 1 kor., Suhajda János 1 kor. Szőlőt adományoztak pedig: Horváth Béla, Rónai László és Babity János. Fogadják a nemes szívű felülfizetők és adakozók ez úton is leghalásabb köszönetünket. Elnökség.

Fognak az egyetemi tanulók. Örvenletes jelenségnek tekinthető az az apadás, mely a mostani tanévvel a főiskolai hallgatóknál mutatkozik. A határozott csökkenés világos jele annak, hogy ifjaink végre elértek, hogy célszerűbb a biztos jövőt nyújtó iparos és kereskedői pályákat felkeresni, mint a — tapasztalat szerint — proletárizmussal fenyegető értelmiségi pályákat, melyek együtt járnak az üres és semmi bizonyossággal nem kecsegtető inaskodással. Erre mutat, hogy pl. a kolozsvári tud. egyetemen ez évben csak 1855 hallgató iratkozott be, míg tavaly ilyenkor 2298 volt a létszám. A legesufoltabb jogi fakultáson 1445 hallgatóval szemben az idén csak 1200 áll. Szóval, haladunk, csak azután valódi haladás legyen ez!

Ahol nem táncolnak. Érdekes rendeletet adott ki Csanád vármegye alispánja Makó város polgármesterének és a járási főszolgabíráknak. Az inséges időkre való hivatkozással, meghagyja az alispán az alantas hatóságoknak, hogy táncmultságokra csak kivételesen adjanak engedélyt, mert jobban kell a garas kenyérre, mint táncra.

A halhatatlanság utja. Multságos történetet mondanak el az oroszországi lapok. Egy kis vidéki városban lakik egy gazdag teakereskedő, a ki nagy kényelemben él és csak az bántja, hogy halála után nem fog a neve fenn maradni. Valami jó barátja fölvilágosította, hogy pénzzel ezt is elérheti. Abban egyeztek meg, hogy a kereskedő 50,000 rubelt ad a városnak, mely pénzből egy kórházat építenek s azt a kereskedő nevére keresztelik. A városi tanács természetesen nagy örömmel fogadta az ajánlatot s csakhamar hozzá is fogtak a munkához. Az épület elkészült s a jó kereskedő keblét büszke önértet dagasztotta, hogy emléke immár biztosítva van az utókor számára. De az építéssel megbízott bizottság egyszer csak bejelentette, hogy a kórház berendezésére egy krajczár sem maradt. A kereskedő nem volt hajlandó újabb áldozatot hozni s a város kasszája egészen üres volt. Többféle indítvány merült fel, hogy mit csináljanak most már az épülettel; végre a derék kupaktanács azt határozta, hogy legjobb lesz fegyháznak. És most a fegyház homlokzatán diszeleg a kereskedő neve.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűvíz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emlitésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan »Ferencz József« keserűvizet.

Szerkesztői üzenetek.

J. Á. Kalocsa. B. küldeményének csakugyan el kellett kállódnia, mert mi nem kaptuk meg. Szíveskedjék újból beküldeni.

—y, Budapest. Bevált. Mai számunkban megjelent.

A KOSSUTH LAJOS-UTCA 13 sz. modern **URI HÁZ** szabad kézből eladó. Áll: hat, 4 1/2 méter magas szoba, nagy előszoba, konyha, élestár, cselédszoba, mosó-konyha, 220 □ m. kert és mellék-helyiségekből. — Megtekinthető naponta csak d. e. 11—12 óráig.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer.

is első sorban harc a kenyérért, vagyis a piaci árak — megbirhatásaért. Az iparos, a kereskedő munkáját, illetve árúját a piaci árak emelkedése arányában törekszik értékesíteni, a hivatalnok és szolga pedig béremelést sürget.

Az emelkedő árakkal vagy fizetéssel azonban egyik sem éri el tartósan a célját. Mert mire értékesíteni akarja kérését, a piaci árai már újra emelkedtek s az ő fokozott jövedelme ma ép oly kevés a talán még fokozottabb igények kielégítésére, mint kevés volt tegnap a szükséges dolgok megszerzésére.

Az azonban ne tessék azt képzelni, hogy a termelő kedvezőbb viszonyok között van. Oh nem! Ő is a piacra szorul mindazért, amire szüksége van; pedig többféle van szüksége, mint amennyiféle elad s így ő is csak ott van, ahol mi: nem telik minden — szükségesre.

Sőt még a tőkepénzes helyzete is rosszabbodik a piaci árak ezen emelkedése által.

S a baj oka tulajdonképpen és épen ebben rejlik. — A pénznek nincs értéke. „A termények ára emelkedik” — financ nyelven annyit jelent: „a pénz értéke csökken.” S mert a pénznek nincs értéke, azért lehet csak folyton több pénzért venni meg ugyanazon árút. — Mert a pénznek csekély az értéke, azért nem kap a szegény ember az ő kevés pénzeért, neki szükséges dolgokat: csirkét, kácsát, zsirt, lisztet stb.

De változtak a gazdasági viszonyok is.

Rége p. abból állott a baromfi tenyésztés, hogy a tenyésztő gondját viselte a keltésnek, az apró jószágot pár napig etette, s azután az udvar és kert volt a terített asztal. Ma a kert be van kerítve, az udvar szűkre szabva. A terített asztalt elvitte a nehezebb megélhetés. A baromfit „zsákból kell tartani”. Természetes, hogy ez drágább tenyésztési mód. S ennek csak nem a kofa az oka.

Próbáljuk csak meg a tyúkot keltetni, a keltés tartamán gondozni, a csibéket anyjokkal 6—12 héten át etetni azon a darabonkiint 70—140 filléren, a mit a tenyésztő érte kap!

Az azonban hátra van még a legnagyobb bökkenő

Mert zsákból nagy idővesztéssel, még így sem érdemes a nyugati államokban baromfit nevelni, hát inkább a piacon veszik meg, hogysem tenyésztésnek

Igy tehát a külföld drágítja meg piacunkat?

Talán: igen De ha nem vinnék évenként p. 30—40 millió korona értékű tojást stb. stb a külföldre, miből fizetnénk annak a sok száz millió korona értékű vászon, posztó stb. stb. árát, amit a külföldről drága pénzen behozunk?

Tehát a külföldre szállításnak is meg kell lenni, mert különben úgy eladósodnánk, hogy idővel keresetünknek még sokkal nagyobb része menne adóba — a külföldi tartozások fizetésére.

A piac egy baján azonban okvetlenül segíthet a hatóság. Megtilthatja a terményeknek (burgonya, szilva stb) litterel vagy rakásszámra való elárusítását, és elrendelheti minden terménynek, még a baromfinak is súly szerint való eladását. Ezzel a kicsinyben vásárló szegény embereken segítene leginkább.

A súlyos vásárlási viszonyokon segít-

hetnének maguk a vásárlók, ha fogyasztó szövetkezeteket létesítenének, amely tömegben vásárolván, tagjait olcsóbban juttathatná jó terményekhez.

Ily fogyasztó szövetkezet hazánkban is sok van már, de különösen Németországban a fogyasztó közönség alig vásárol már másképen, mint szövetkezeti uton. — Ez az egyetlen módja annak, hogy a kereskedői — közvetítői — haszon a fogyasztó, és ne harmadik személyek nyeresége legyen. E nélkül a kofára elengedhetlen szükség van, mert gyakran bejárja a falvakat, hogy a nekünk szükséges terményeket akkor is elhozza piacunkra, amikor a termelő — nagy dolog időben — nem ér rá azt elhozni.

Kisebb rendű dolog, de enyhíti a viszonyokat, ha oly termelők, akik „restelnek” a piacra ülni, vagy oly csekély eladni valójuk van, hogy azért kiülni csakugyan nem érdemes, ahelyet, hogy elkótyavetéljék vagy „kényszerűségből” elfogyasszák terményeiket, a lapokban meghirdetik (ez nagyon olcsó dolog), vagy ablakukba kiírják hogy mijök van eladó.

Jövendő.

Politikai hir.

Vármegyei ellenzék szervezése.

A »Bácsmezei függetlenségi párt« végrehajtó-bizottsága kedden Szabadkán tartott gyűlésén elhatározta, hogy a vármegyei nagygyűlést október hó 15-én Szabadkán megtartja, miről az országos központot is értesítették. A gyűlésen Fernbach Károly képviselő elnökölt. Egy megyei párt-hírlap létesítése ügyében hosszas vita után egy ötös bizottság lett kiküldve az előkészületek megtevésére. Sokan a kiválóan szerkesztett »Bácskai Hírlapot« óhajtják megyei hírlappá megtenni, viszont mások egy új lap alakítását óhajtják. A gyűlés elhatározta, hogy a Schweidl szoborra október 6-án a párt koszoruját Fernbach Károly fogja elhelyezni.

SZINHÁZ.

Smólen Tóni.

Szeptember 22.

Olyasféle kritikát hallottunk, hogy a mi jó öreg szini-direktorunk: Pesti *Ihász* Lajos, sovány műsorral vonult be az idén Bajára. Kifogásként említik péld., — hogy csak egyet említek — hogy a Smólen Tónit kétszer is előadatta eddig, holott a darab ilyen megamolyan. Nohát akik így gondolkoznak, nincs igazuk. A Smólen Tónit — vagy, mint ahogy az Ujvilág-utcában olvassák: Smüle Tónit — érdemes megnézni. Érdemes megnézni nemcsak *Rátkai* és *Szabados* pompás alakításai miatt, de érdemes azért is, mert az minden ízében hazafias. Olyan időket élünk, hogy szükség van arra, hogy a jó magyar nép hazafias lelkesedése ébren tartassék. Erre pedig a legalkalmasabb a hazafias tendenciájú szindarabok előadása; épeztért csak elismeréssel adózhatunk Pesti *Ihász* Lajosnak, ilyen és hasonló irányú szinműnek előadásaért.

A bohózatról, mint ilyenről, kevés a mondanivalónk. Úgy látszik, hogy Guthit e darab irásánál cserben hagyta hagyományos szellemessége. A közönség mindazonáltal elég jól mulatott, e körülmény azonban inkább az előadó művészek, mint a szerző érdemének tudható be. *Rátkain* és *Szabados* Gizin kívül

felemlítjük még *Szamosi* Lajos (Góliát), *Ujváry* Miklós (Izidor) és *Püspöki* Rózsika (Esztika) alakításait.

Sajnálunk *Király* Ernőt, ezt a tehetséges fiatal művészt, hogy ezúttal nagyon is nem neki való szerepet lőcsölt reá a rendező.

A karzat, az pompásan mulatott. Mikor vége volt a darabnak, a karzati publikum egyik tagja tetszésének így adott kifejezést:

— Nagyon szep, nagyon szep, nagyon megvagyok elegendve.

János vitéz.

Szeptember 23-án és 24-én.

A János vitézről *Kacsóh* Pongrácznak erről a zseniális operettjéről, melyet a Magyar Színházban egy esztendő óta adnak szakadatlanul, állandóan zsúfolt ház előtt, — elmondtuk már a véleményünket. Hogy ezen operettnek újból hosszabb tudósítást szentelünk, abban a körülményben leli magyarázatát, hogy ezen előadáson mutatkozott be, ötesztendei távollét után a társulat bájos primadonnája *Lónyai* Piroska, mint János vitéz. Sietünk konstatálni, hogy a jeles művész nő maradt a régi. Azaz, hogy mégsem! Mert játéka elevenebb, pajzánabb lett, mert ezernyi csintalansága közt is diszkrét tud maradni. A közönség meleg ovációval fogadta régi kedvencét s talán ép ennek az ovációnak tudható be, hogy énekszámával nem aratott teljes sikert. — Úgy a szombati, mint a vasárnapi előadáson *Király* Ernő excellált, ezuttal Bagó trombitás szerepében. Az »Egy rózsa-szál« kezdetű dalát kétszer kellett megisméltetnie. A kifogástalan ensemble-ből kiváltak még *Szabados* Gizike (Iluska), *Havasi* Szidónia (a mostoha), *Ujváry* (francia király) és *Solti* Vilma (királykisasszony).

Boszorkány.

Vasárnap délután.

Vasárnap délután a Boszorkány ment félhelyárrakkal, régi szereposztással.

A löcsei fehérasszony.

Szeptember 25.

Jókai Mórnak hasonló című regényéből a nyolcvanas év végén csinált valaki drámát. A dráma agyonütni való rossz volt. Agyon is ütötte a közönség, úgy, hogy azt lehetett hinni, hogy sohase fog többé feltámadni. Pedig — sajnos! — feltámadott. Ezuttal *Faragó* Jenő támasztotta fel. A feltámasztási művelet azonban rosszul sikerült, mert a »történeti szinmű« — hogy szini-kritikus társam szavaival éljek — két krajcárt sem ér. Talán megfelelő diszletekkel lehet valamelyes hatást elérni a darabbal; de így? Kár azért az igyekezetért, amit a szintársulat abban az irányban kifejtett, hogy a közönségnek valami bevehetőt nyújtson.

A darabról nincs több mondani valónk.

Bajusz.

Szeptember 26.

Verő Györgynek, a jeles operett-írónak ezt az ügyes dalosjátékát ismeri közönségünk még tavalyról; mindazonáltal az idén is annyi volt a publikum, mint a mennyi csak befért a Bányai színháztermébe. Az operettnek is beillő dalos vigjáték megis érdemelte, hogy újból nagy közönség nézze végig. Megérdemelte a jeles szindarab, nemkülömben, az egypár kisebb-nagyobb nyelvbottlást leszámítva, jónak mondható előadás. A főbb szerepek ezúttal *Király* Ernő, *Solti* Vilma, *Lónyai* Piroska, *Szabados* Gizike, *Rátkai* Sándor és *Körmendi* Kálmán kezében voltak. Pompásan állták meg helyüket valamennyien. Azaz, hogy mégsem valamennyien, mert *Körmendivel* az a malőr

Messze városba költöz-
ködés végett, 1 hónap
előtt ujonnan berendezett
SZÉP ÉS JÓ

ebédlő és hálószoba
potom áron eladó.

Bővebb a kiadóhivatal.

Csöttömög eladás.

Árverési hirdetmény.

Alulírott csöttömög gondnok ezennel közhirre teszem, hogy vagyombukott Steiner Zsigmond bácsalmási volt kereskedő csöttömögéhez tartozó, a csődleltár 1 - 574 tétele alatt összeírt bolti árucikkek nevezetesen különféle női szövetek, vászonneműek, kendők, kötények, bársony-, selyem áruk, mosókelmék kanavász, kamgarnfélék, festőkelmek, szatin-árak, pargették, különféle posztók, férfi kalapok, sapkák, harisnyák, különféle fűszerárak stb. stb. bolti állványok és butorok Bács-Almásán Kamarás Imre kir. közjegyző házában lévő bolthelyiségben nyilvános árverésen eladatnak. Mely árverésnek Bács-Almásán a Steiner Simon-féle volt bolthelyiségben leendő megtartására 1905. évi október hó 16-ik és következő napjainak mindig délutáni 2 óráját határidőül kitűzöm és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívom meg, hogy az említett bolti árucikkek készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fognak adadni.

Kelt Bács-Almásán, 1905. évi szeptember hó 27 én

Dr. Kardos Jakab,
ügyvéd,
mint vagyombukott Steiner
Simon csöttömög gondnoka.

Házi asszony disze

a törv. védett

„Merkur”

ezüst kályhafény

kályhák stbbi részére

= 1 doboz 70 fillér. =

„Vénusz” aranyozó

fa, gipsz, képeretek, üveg stbbi részére,
1 doboz 50 fillér.

Megérkeztek már
a szüreti idényre

rakették, tüzi játékok

óriási választékban. Kapható:

= **Wagenblatt és Henerári** =
fűszer- és festékkereskedésében 2-1

Kész
hajfonatok és hajbetétek
kaphatók a legolcsóbb árban,
ügyszintén mindennemű
hajmunkát

elfogad

Loncsek József fodrász,
Baján.

Megbízható és szorgalmas

ügynökök

olyan vidékről, a hol
a szőlő megterem
és szőlőmiveléssel foglal-
koznak és a hol a filoxera
pusztításait már megkez-
dette vagy pedig a hol szőlő-
ültetéssel foglalkoznak:
szép, állandó és biztos mel-
lékkeresetre tehetnek szert,
ha címüket közlik Hegyi
Lajossal Budapest, Ki-
rály-utca 13. I.

3-1

Kalapok díjtalanul vasaltatnak.

Halász Béla

utódánál.

Kalapok díjtalanul vasaltatnak.

Fiú kalapok:

1'10, 1'20,
1'30, 1'50,
1'60, 3 kor.-ig.

Férfi kalapok

2, 2'20, 2'40,
3, 3'50, 3'60,
9 koronáig.

**Nyakkendő és
keztü
különlegességek.**

Van szerencsém értesíteni a n. é. közön-
séget, hogy a régóta fennálló **FESTÉK-**
áru üzletembe sógorom, **Henerári Antal** ur
társul lépett.

Üzletünket

Fűszer és Gyarmatáru
kereskedéssel kibővítettük.

Wagenblatt és Henerári

cég alatt egyesült erővel fogjuk folytatni.

Midőn ezen körülményről tisztelettel ér-
tesítjük, kérjük, hogy becses rendeléseivel tá-
mogatni sziveskedjék.

Raktáron tartunk mindennemű **Fűszer-**
árut egymint:

**Cukor, Kávé, Czukorka, Sajtok, Tea,
Rum, Likör, Ásványvizek, minden faju
borokat stb.**

Hegyaljai asztali bor:

fehér — — 1 liter 60 fillér.
siller — — 1 liter 56 fillér.

Gyári raktár mindennemű

festékárakban.

Előre is biztosítjuk tisztelt vevőinket, hogy
minden tekintetben pontosan, friss és jó
áruval fogjuk kiszolgálni.

Teljes tisztelettel

Wagenblatt és Henerári.

3-1

MIT IGYUNK ?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csak csakis a
természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb
óvszer. Elsősorban a **mohai**

Á G N E S

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz, föl-
tétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús
szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fer-
tőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógy-
sókna fogva kitűnő szere a legkülönbébb **gyomor-**
légső- és húgyszervi betegségeknek. Azért tehát

Használjuk a mohai **agnes-forrást**, ha **gyomor-**
bél- és légsőhuruttól szabadulni akarunk.

Dr. Kéty.

Használjuk a mohai **Agnes-forrást**, ha a **vesebajt**
gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai **Agnes-forrást**, ha **étvágyhiány**
és emésztési zavarok állanak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai **Agnes-forrást**, ha **májbajoktól**
és **sárgaságtól** szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literesnél valamivel
nagyobb üvegekben minden **kétes értékű mestersé-**
gesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is
olcsóbban adja, hogy az **AGNES-forrás** vizét a leg-
szegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

Kedvelt borvíz! Kedvelt borvíz.

Kapható

minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben

Főraktár **BAJA** város és közvetlen környékére:

Drescher Gyula úrnál.

Árak úgy a vidéki, mint a helyi fogyasztásra:
1¹⁰/₁₀ literes üveg 50 fillér. 1 literes üveg 42 fillér
1¹/₁ literes üveg 30 fillér
ugyan itt **ingyen** kapható az **ÁGNES-forrás** diszes
kivitelű ismertető füzet.

Értesítjük a t. közönséget, hogy **körkemencénk**
üzemét megkezdvén

1000 drb. I. osztályú fali téglát 26 kor.-ért

1000 drb. II. osztályú fali téglát 22 kor.-ért

árúsítunk. — Baja 1905. szept. hó.

Tisztelettel **Özv. Spitzer Simonné és Társa.**

M. kir. honvéd állomás parancsnokság

BAJÁN.

72. szám

h. á. p.

KIVONAT

a hirdetésből.

Csapattest és annak állomás helye	N A P O N T A		M E G J E G Y Z É S
	840	4200	
	grammos adag		
	kenyér	zab	
M. kir. szabadkai 4. honvéd huszár ezred I-ső osztály Baja	183	7.50 kg.	A kenyér 1400 grammos czipókban lesz kisütendő A versenytárgyalás folyó évi október hó 19-én délelőtt fél 9 órakor fog a helybeli honvéd laktanyában megejtetni.

Ezen cikkek szállítására vonatkozó és egyes vállalkozók által benyújtandó ajánlatok mintája a szállítási feltételek iránt tájékozásul az illető hirdetések szolgálhatnak

Baja, 1905. évi szeptember hó 22-én.

CZITÓ, őrnagy.

MAGYAR MŰBUTORGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG.

GYÁRTELEP:
BÉKÉS-CSABA.

FIÓKTELEP:
NAGYVÁRAD ÉS

B A J A,

Erzsébet királyné-utca, — volt (Mészáros-féle ház.)
Ajánlja a legegyszerűbbtől a legfinomabb izlésű, gyártmányu

BUTORAIT ÉS LAKBERENDEZÉSÉT

kiválóan izléses és szolid kivitel

JUTÁNYOS ÁRAK.

Könnyű fizetési feltételek.

12-12

Szőlővessző!

A világhírű

Delawáre

adja a legjobb bort!

Öltani és permetezni nem kell!

A szőlészet kincse.

A philoxerának ellen áll!

Leírását és árjegyzéket ingyen küldünk bárkinek.

Szőlőoltványok mérsékelt áron kaphatók!

Nagymennyiségű sima és gyökeres Delawáre vessző eladás.

Cím: Szigyártó és Takáts

szőlőtelep tulajdonosok.

Telep: Alsó-Segesd.

Központi iroda: Felső-Segesd. Somogy m.

Községi
nyomtatványok
raktára.

Nánay Lajos könyvnyomdája Gróf Zichy Bódog-tér **BAJA**, Tóth Kálmán szobor átellenében

Nyomtatványok jutányos áron készíttetnek.

Községi
nyomtatványok
raktára.

KUHN KÁROLY és TÁRSA

BÉCS.

Védőjegy.

Figyelmeztetés!

Acél-író tollaink

védőjegye és skatulyáink fölírása törvényesen védve van és mindenkit sürgősen kérünk, hogy úgy a tollakon, mint a fölíráson ügyeljen a cég minden betűjére. Védőjegy nélkül nincs egy skatulya sem.

Utánzást mint eddig, ezentul is bíról uton üldözünk.

MAGGI FÉLE LEVES-ÉTEL-ÍZESITŐ

paratlan a maga nemében és régóta jól bevált szer, hogy gyenge levesek, mártások, főzelékeknek stb. egy pillanat alatt meglepő jó és erőteljes ízt adhassunk.

Kis adag elég.

Üvegcsekben 50 fillértől kezdve. Eredeti üvegesét legolcsóbban utántöltetnek.

Épp úgy ajánlhatók **MAGGI BOUILLON-TOKJAI**, melyekből csupán forró víz ráöntése által, kitünő erő- vagy husleves készíthető. — Tokokban á 2 adag 20 és 15 fillérért. — Kaphatók DRESCHER GYULA kereskedésében BAJA.

Maggi kitüntetései: 5 nagydíj, 32 aranyérem, 6 díszoklevél, 7 tiszteletdíj.

Hétszer versenyen kívül, többi között az 1889. és 1900-iki párizsi vilákiállításokon. (Maggi Gyula jurytag.)

